

Sygnatura akt IV Ka 669/22

1.

2.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2022 r.

4.Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1.Przewodnicząca:	1.SSO Agnieszka Połyniak
1.Protokolant:	1.Ewa Ślemp

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2022 r.

6.sprawy G. A.

7.córki T. i H. z domu O.

8.urodzonej (...) w J.

9.oskarżonej z art. 300 § 2 kk

10.na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

11.od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

12.z dnia 27 kwietnia 2022 r. sygnatura akt II K 332/21

14.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżoną G. A. od popełnienia przypisanego jej w punkcie I części dyspozytywnej czynu z art. 300 § 2 k.k., a kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 669/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 27 kwietnia 2022r. w sprawie sygn. akt II K 332/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	G. A.	Oskarżona w dacie zawarcia umowy darowizny oraz umowy przejęcia długu w dniu 13 listopada 2018. była: - współwłaścicielką udziału wynoszącego 4/12 na wspólności ustawowej małżeńskiej działek nr (...), które stanowił grunty rolne zabudowane położone w B., dla których Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadził księgę wieczystą (...) - współwłaścicielką udziału wynoszące 2/6 na wspólności ustawowej małżeńskiej działek nr (...) pastwiska trwałe położone w B. dla których Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie	Wydruki Ksiąg wieczystych nr (...) i (...).	k. 353 i 354

		proceeding conducted in the land register (...). (...) these were not burdened with mortgages and no proceedings were conducted against them.		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Printouts of the Land Register (...) (...)	Documents, which are not subject to questioning.		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla				

ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrońca oskarżonej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: 1. obrazę przepisu postępowania, a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez wadliwe uznanie, że oskarżona dokonując w dniu 13 listopada 2018 r. darowizny nieruchomości na rzecz swojego syna udaremniła lub utrudniła zaspokojenie wierzyciela podczas gdy: - nieruchomości o nr KW (...) i (...) miały już w momencie dokonywania darowizny ustanowione hipoteki na rzecz innych wierzycieli)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

na kwoty odpowiednio ponad 2 miliony złotych i 450.000 zł (tj. na sumy przewyższające ich wartość) wobec czego z nich – nawet, jeśli darowizna nie zostałaby dokonana – wierzyciel i tak nie uzyskałby zaspokojenia;

- powód nie domagał się uznania za bezskuteczną czynności darowizny nieruchomości o nr KW (...) to znaczy nie zamierzał prowadzić z tej nieruchomości egzekucji, nie można zatem mówić o udaremnieniu możliwości zaspokojenia wierzyciela z tej nieruchomości skoro wierzyciel w ogóle nie zamierzał kierować do niej egzekucji i z niej się zaspokoić;

- jedyną nieruchomością, z której mógłby zaspokoić się pokrzywdzony była nieruchomość o numerze KW (...), stanowiąca grunty orne, o powierzchni 1.463m² (0,146 ha), której oskarżona była współwłaścicielką w udziale wynoszącym 3/5 całości;

tymczasem w czasie dokonywania darowizny (i po dacie jej dokonania) oskarżona była w dalszym ciągu współwłaścicielką następujących nieruchomości (...) (dwie działki role w udziale wynoszącym 2/6 całości) i (...) (magazyny o ogromnym metrażu na ul. (...) w B.) co oznacza, że majątek, który pozostał oskarżonej po dokonaniu darowizny wielokrotnie przewyższał wartość nieruchomości o nr KW (...), z której wierzyciel mógł i rzeczywiście chciał się zaspokoić.

2. obrazę przepisu postępowania a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez wadliwe uznanie, że oskarżona dokonując w dniu 13 listopada 2018 r. darowizny nieruchomości na rzecz swojego syna świadomie udaremniła lub utrudniła zaspokojenie wierzyciela (działała w takim celu) podczas gdy do 30 maja 2018 r. była przewidziana całościowa realizacja kolejnej inwestycji –

	budowy basenu na zamówienie Gminy B. (umowa (...)) i wynagrodzenie dla oskarżonej miało wynosić 7.190.000 zł netto w związku z czym oskarżona w ogóle nie zakładała, że może dojść do sytuacji, w której niemożliwym będzie zaspokojenie jakiegokolwiek wierzyciela (oskarżona nie dostała pieniędzy ponieważ Gmina oświadczyła, że nie posiada środków na wypłatę wynagrodzenia dla oskarżonej i innych wykonawców).		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Apelacja okazała się zasadna w zakresie wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie G. A. od popełnienia przypisanego jej czynu z art. 300 § 2 k.k., bowiem zasadnie podniosła skarżąca, że Sąd meriti wyrokując, oparł się na części ujawnionego materiału dowodowego, choć powinnością było			

dokonanie analizy
całości kształtu
ujawnionych
okoliczności, a więc
i tych, które go
podważają, do czego
obliguje choćby art.
4 k.p.k. (tak np. Sąd
Najwyższy w wyroku
z 30 lipca 1979r.,
III KR 196/79,
OSNPG 3/1980/53).
Nie ulega wszak
wątpliwości, że
pominięcie oceny
istotnych dla sprawy
okoliczności,
mogących mieć
wpływ na
rozstrzygnięcie w
kwestii winy,
stanowi oczywistą
obrazę przepisu art.
410 k.p.k. Taka
sytuacja zaistniała w
omawianej sprawie.
Sąd ustalił przecież,
że oskarżona nie
wyzbyła się całego
swego majątku,
pozostała
współwłaścicielką
dwóch innych
nieruchomości, co
należało poddać
ocenie w aspekcie
znamion
zarzucanego i
ostatecznie
przypisanego
występku. To z
kolei stanowi o
trafności zarzutu
obrazy art. 410 k.p.k.
i podważa trafność
wyprowadzonego
wniosku w zakresie
sprawstwa
oskarżonej, przy
jednoczesnym

niedostrzeżeniu, że wydruki z dwóch ksiąg wieczystych o sygnaturach (...) i (...), załączone do akt sprawy, są niekompletne i na podstawie załączonych ich fragmentów nie można ustalić czy i w jakim zakresie nieruchomości te były obciążone (k.28-29 i 30-31), zaś darowanie pozostałych trzech w tych okolicznościach rzeczywiście udaremniło wykonanie orzeczenia sądu i zaspokojenie wierzyciela.

Jakkolwiek zauważyć należy, iż ustalony przez Sąd I instancji stan faktyczny w zasadniczej mierze nie budzi wątpliwości. Sąd orzekający prawidłowo bowiem ustalił, że w 16 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w Szczecinie w XI Wydziale Gospodarczym wydał nakaz zapłaty w sprawie sygn. akt (...)zasadzając od G. A. na rzecz P. Ż. kwotę 50.015,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia

11 października 2017 roku oraz z kosztami procesu. Nakaz został przez oskarżoną G. A. odebrany w dniu 05 grudnia 2017 roku i w dniu 20 grudnia 2017 roku do w/w Sądu wpłynął sprzeciw od w/w nakazu podpisany przez oskarżoną. W dniu 10 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w Szczecinie w XI Wydziale Gospodarczym wydał wyrok w sprawie sygn. akt (...) zasądzając między innymi od G. A. na rzecz P. Ż. kwotę 49.844,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 października 2017 roku oraz z kosztami procesu. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem oskarżona odebrała w dniu 04 maja 2018 roku. W dniu 10 kwietnia 2018 roku wyrokowi nadano klauzulę wykonalności, a w dniu 16 lipca 2018 roku pełnomocnik pokrzywdzonego P. Ż. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W dniach 26 lipca 2018 roku i 14 sierpnia

2018 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w S. rozpoczął zajmowanie wierzytelności należących do oskarżonej celem zaspokojenia roszczenia.

Oskarżona pomimo powyższego, w dniu 13 listopada 2018r. zawarła ze swoim synem W. A. umowę darowizny oraz umowę przejęcia długu mocą których darowała mu:

- własność nieruchomości nieruchomości stanowiącej działki bez zabudowań: nr (...), nr (...) i nr (...), o łącznej powierzchni 0,3962 ha, położone w O., obręb O., (...), objęte księgą wieczystą KW (...);

- własność nieruchomości zabudowanej stanowiącej działki: nr (...), o łącznej powierzchni 0,2300 ha, położone w O., obręb (...) O., (...), M. (...), objęte księgą wieczystą KW NR (...);

- przysługujący jej udział wynoszący 3/5 we własności nieruchomości nieruchomości stanowiącej działkę bez zabudowań nr

(...), o powierzchni 0,1463 ha, położonej w O., obręb (...) O., objętej księgą wieczystą KW nr (...);

- własność nieruchomości nieruchomości stanowiącej działkę rolną bez zabudowań (...), o powierzchni 2,5547 ha, położonej w N., obręb D., objętej księgą wieczystą KW nr (...).

Na podstawie powyższych okoliczności Sąd I instancji wysunął trafny wniosek uznając, że oskarżona w chwili zawarcia umowy z dnia (...) miała pełną świadomość, iż wierzyciel – P. Ż. podjął kroki prawne – wszczął postępowanie egzekucyjne. W tych też okolicznościach próba przekonania Sądu ad quem, że G. A. nie zdawała sobie sprawy, z tego iż rozporządzenie składnikami majątku będzie miało wpływ na tok tego postępowania, jest oczywiście chybiona.

Sąd orzekający, w oparciu o prawidłowo dokonane ustalenia

faktyczne, dokonał jednak nieprawidłowej analizy znamion zarzucanego oskarżonej przestępstwa niezasadnie uznając, że dopuściła się ona występkę z art. 300 § 2 k.k. przypisanego jej w punkcie I zaskarżonego wyroku.

Przed wszystkim zauważyć należy, że przestępstwa określone w art. 300 k.k. należą do kategorii przestępstw skutkowych. W przepisie art. 300 § 2 k.k. kryminalizacją objęto tylko te postacie udaremnienia egzekucji (przez dłużnika), które prowadzą do oznaczonego skutku tj. udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela. W tym kontekście pod pojęciem „udaremnienia uszczuplenia” wierzyciela należy rozumieć wyłącznie całkowite zaspokojenie jego roszczenia, a w konsekwencji przez „uszczuplenie zaspokojenie” wierzyciela - uniemożliwienie

zaspokojenia jego
roszczenia w
jakiegokolwiek części
(ale nie w całości).
Ponadto, co istotne,
pomiędzy
zachowaniem
oskarżonego, a
wskazany powyżej
skutkiem musi
zaistnieć związek
przyczynowy. Należy
przy tym pamiętać,
że nie każda
czynność
rozporządzająca
majątkiem dłużnika
w toku egzekucji
lub w sytuacji
zagrożenia
egzekucją prowadzi
do poniesienia
odpowiedzialności
karnej z tego
przepisu, ale jedynie
rozporządzenia
składnikami
majątku, które mają
realny wpływ na
udaremnienie lub
ograniczenie
zaspokojenia
wierzyciela.

Powyższe
stanowisko wynika
z ugruntowanego
orzecznictwa tak
sądów
powszechnych jak i
Sądu Najwyższego.
Wskazać
przykładowo można
na stanowisko Sądu
Apelacyjnego w
Gdańsku, że „czyn z
art. 300 § 2 k.k.
jest przestępstwem
skutkowym, a zatem
wymaga wykazania,

że działanie sprawcy doprowadziło albo do udaremnienia albo uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela" (wyrok z 22 grudnia 2016 r., sygn. II AKa 372/16, podobnie SA w Warszawie w wyroku z 7 kwietnia 2014 r., sygn. II AKa 64/14). Uzupełniająco wskazać należy, że konstrukcja występku z art. 300§ 2 k.k. należy do kategorii przestępstw kierunkowych, zatem chodzi tu o sytuację kiedy sprawca traktuje udaremnienie lub uszczuplenie zaspokojenia swojego wierzyciela jako środek do osiągnięcia założonego celu - udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego. Nadto z uwagi na skutkowy charakter tego przestępstwa warunkiem odpowiedzialności karnej z tego przepisu jest ustalenie szczególnej więzi między zachowaniem dłużnika a udaremnieniem lub uszczupleniem pozwalającej na

obiektywne
przypisanie
dłużnikowi tego
skutku, w wyniku
którego wierzyciel
poniósł szkodę.
Oznacza to, że jeżeli
czynność
rozporządzająca
majątkiem dłużnika
nie miała realnego
wpływu na
zaspokojenie
wierzyciela, to
wobec braku
znamienia skutku w
postaci
udaremnienia
zaspokojenia
wierzyciela nie
doszło do
popęlnienia tego
przestępstwa (vide
np. wyrok SA w
Katowicach z 31
maja 2012 r., sygn. II
AKa 148/12).

Podobnie w zakresie
skutkowego
charakteru czynu
z art. 300 §
2 k.k. wypowiedział
się Sąd Najwyższy,
który w orzeczeniach
w sprawach V KK
257/11 i IV KK
31/11 odpowiednio
stwierdził, że
„postępowanie
zabezpieczające
korzysta z ochrony
prawnokarnej
przepisu art. 300
§ 2 k.k., nie
przesądza jeszcze o
istnieniu znamion
przestępstwa
stypizowanego z
art. 300 §

2 k.k., albowiem przestępstwo to ma charakter skutkowy, a do wypełnienia znamion konieczne jest udaremnienie bądź uszczuplenie zaspokojenia swojego wierzyciela" oraz, że „jeżeli zbycie rzeczy zajętej w postępowaniu egzekucyjnym, czy inna czynność rozporządzająca zajęтым mieniem dłużnika, nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to pomimo wypełnienia pozostałych znamion stypizowanego w przepisie art. 300 § 2 k.k. występku (podmiot, znamiona określające czynność sprawczą, przedmiot bezpośredniego działania), brak znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela powoduje, że nie można uznać, iż doszło do popełnienia przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k."

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy oraz

uwzględniając jej realia, nie można było uznać, że zachowanie oskarżonej w postaci przeniesienia własności nieruchomości w drodze umowy darowizny i umowy przejęcia długu wyczerpało znamię skutku, który został przypisany oskarżonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku tj. udaremnienia zaspokojenia wierzyciela.

Skoro oskarżonej zarzucono skutek w postaci udaremnienia, konieczne było ustalenie, że poza majątkiem, którego G. A. wyzbyła się w wyniku zwartej w dniu 13 listopada 2018r. ze swoim synem W. A. umowy darowizny oraz umowy przejęcia długu, nie posiadała innego majątku, który pozwalał na prowadzenie egzekucji i zaspokojenie roszczenia pokrzywdzonego. Takich ustaleń Sąd I instancji jednak nie poczynił, pomimo, iż w ustaleniach faktycznych wskazał, iż oskarżona była

współwłaścicielką nieruchomości o numerach KW (...) i KW (...). Niemniej, jak już wyżej sygnalizował tutaj. Sąd odwoławczy nie dostrzegł Sąd orzekający, że wydruki z ksiąg wieczystych dotyczącej w/wym. nieruchomości były niekompletne, a w efekcie nie był w stanie prawidłowo ocenić dowodu z tych dokumentów i wyprowadzić prawidłowych wniosków. Dowodzi tego treść uzasadnienia, w którym kwestie te w ogóle nie były analizowane.

Sąd odwoławczy uzupełnił zatem postępowanie dowodowe w tym zakresie, dopuszczając dowód z wydruków ksiąg wieczystych nr (...). Na ich podstawie ustalił, że w chwili zawarcia umowy z dnia 13 listopada 2018r. oskarżona – prócz wymienionych w zarzucie nieruchomości - była współwłaścicielką udziału wynoszącego 4/12 na wspólności ustawowej małżeńskiej działek

nr (...), które stanowił grunty rolne zabudowane położone w B., dla których Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadził księgę wieczystą (...) oraz współwłaścicielką udziału wynoszące 2/6 na wspólności ustawowej małżeńskiej działek nr (...) - pastwiska trwale położone w B., dla których Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadził księgę wieczystą (...). Co istotne nieruchomości te w dacie zawarcia umowy darowizny oraz umowy przejęcia długu nie były obciążane hipotekami i nie było wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne.

Skoro zatem oskarżona dysponowała majątkiem, z którego pokrzywdzony mógł dochodzić zaspokojenie przysługującego mu względem niej roszczenia, to w tej sytuacji nie można oskarżonej przypisać stuku w postaci udaremnienia.

Ponadto wskazać
trzeba, że samo
wyzbycie się
nieruchomości
wskazanych w akcie
notarialnym z dnia
13 listopada 2018r.
Repertorium A
numer (...) w
istocie nie
pozbawiało
pokrzywdzonego
możliwości
prowadzenia
egzekucji z
wyłączonych z
majątku dłużniczki
(oskarżonej)
składników majątku
w postaci
nieruchomości tj.
działki nr (...) oraz
działki nr (...) objętych
księgą wieczystą nr (...),
działki nr (...) objętej
księgą wieczystą nr (...)
i działki nr (...) objętej
księgą wieczystą nr (...).
Należy
wszak pamiętać, że
nie każda czynność
rozporządzająca jest
nieodwracalna. W
prawie cywilnym
istnieją instytucje
chroniące
wierzyciela, a do
jednej z nich
należy powództwo
oparte na przepisie
art. 527 k.c.
(skarga pauliańska),
z którego, jak wynika
z dołączonych akt
Sądu Rejonowego w
Dzierżoniowie sygn.
(...), pokrzywdzony

skorzystał. P. Ż. wystąpił do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie ze stosowym powództwem, które wyrokiem tego Sądu z dnia 22 września 2021r. w sprawie sygn. akt (...) zostało uwzględnione. Sąd ten uznał za bezskuteczną wobec powoda P. Ż. czynność prawną – umowę darowizny oraz przejęcia długu, zawartą przed notariusz Z. P. w dniu 13 listopada 2018 roku (Rep. (...)),

nieruchomości:
działki nr (...) oraz działki nr (...), położonych w O., obręb ewidencyjny (...) O., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), działki nr (...) położonej w N., obręb ewidencyjny 2 D., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Kłodzku V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) i działki nr (...), położonej w O., obręb ewidencyjny (...) O., dla i to nieruchomości

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), zawartej przez ozwanego W. A. i dłużniczkę G. A., jako dokonanej z pokrzywdzeniem powoda - jako wierzyciela - do wysokości wierzytelności przysługującej powodowi w kwocie 63 959,87 zł, w celu ochrony wyżej wymienionej wierzytelności, wynikającej z wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie XI Wydziału Gospodarczego dnia 10 kwietnia 2018 roku w sprawie o sygn. akt (...), zaopatrzonego dniu 11 czerwca 2018 roku w punktach I i III w klauzulę wykonalności, jak i kosztów prowadzonych egzekucji.

Pokrzywdzony, dysponując tym wyrokiem, mógł prowadzić egzekucję ze wskazanych w w/ w wyroku nieruchomości.

Takie stanowisko wynika m.in. z wyroku Sądu

Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018r. w sprawie II KK 411/17, w którym stwierdzono, że przedmiotem przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. może być nie tylko dłużnik osobisty, ale także osoba odpowiadająca wobec wierzyciela rzeczowo (dłużnik rzeczowy). Z treści art. 527 k.c. oraz z natury skargi pauliańskiej wynika, że w przypadku uznania przez sąd danej czynności za bezskuteczną względem wierzyciela, wierzyciel ten uzyskuje prawo do egzekucji z przedmiotów majątkowych osoby trzeciej, które na skutek czynności uznanej za bezskuteczną wyszły z majątku dłużnika. W rezultacie więc, osoba trzecia, która stała się właścicielem mienia w wyniku dokonania tej czynności przez dłużnika, przy uwzględnieniu, że miała lub powinna mieć wiedzę co do pokrzywdzenia wierzyciela, staje się również dłużnikiem wierzyciela w

rozumieniu art. 300 § 2 k.k."

Z powyższego wynika, że oceniając zachowanie oskarżonej z punktu widzenia art. 300 § 2 k.k., należało mieć na uwadze także unormowania cywilne, które Sąd I instancji pominął.

Za zupełnie bezzasadne w realiach niniejszej sprawy uznać należało także twierdzenia Sądu I instancji, że zwłoka w prowadzeniu egzekucji spowodowana działaniem oskarżonej (niemożność przyłączenia się komornika M. M. do prowadzonej egzekucji i konieczność złożenia pozwu o uznanie za bezskutecznej wobec powoda umowy darowizny i umowy przejęcia długu), uzasadniały przypisanie oskarżonej skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, które jak wskazano wyżej polega na całkowitym uniemożliwieniu pokrzywdzonemu

zaspokojenia jego
roszczenia.

Podsumowując
powyższe stwierdzić
należy, że stan
faktyczny ustalony
w tej sprawie nie
pozwalał na uznanie,
że G. A. wyczerpała
znamiona
przypisanego jej
przestępstwa z art.
300 § 2 k.k. Brak jest
bowiem podstaw do
przyjęcia, że nastąpił
skutek w postaci
udaremnienia
zaspokojenia
wierzyciela, o
którym mowa w tym
przepisie, a który
został przypisany
oskarżonej w
punkcie I części
dyspozytywnej
wyroku.

Biorąc przy tym pod
uwagę , że Sąd I
instancji przypisując
oskarżonej czyn z
art. 300 § 2 k.k.
użył tylko jednego
z alternatywnych
znamion
przestępstwa w
postaci
udaremnienia
zaspokojenia
wierzyciela, a wyrok
zaskarżony został
jedynie na korzyść
oskarżonej Sąd
odwoławczy nie
mógł rozpatrywać
zachowania G. A. w
kontekście drugiego
ze znamion tj.
uszczipienia

zaspokojenia
wierzyciela. Ponadto
dokonanie ustaleń
w tym zakresie
wymagałaby
przeprowadzenia
dodatkowego
postępowania
dowodowego,
którego Sąd
odwoławczy w
ramach kontroli
instancyjnej, w tym
z uwagi na kierunek
zaskarżenia wyroku,
nie jest władny
prowadzić.

Konieczne jest tu
bowiem wykazanie,
że pokrzywdzony
z wymienionych w
zarzucie
nieruchomości
mógłby (nawet w
części) zaspokoić
swe roszczenie, a
te w dacie
dokonywania
darowizny były już
obciążone
hipotekami (i to
na znaczne sumy)
na rzecz innych
wierzycieli.

Na marginesie Sąd
odwoławczy pragnie
jedynie zauważyć,
że sformułowany
przez oskarżyciela
publicznego w
stosunku do
oskarżonej w akcie
oskarżenia zarzut
w ogóle nie
zawierał znamion
przestępstwa z art.
300 § 2 k.k..

Wniosek		
Obrońca oskarżonej wniósł o: 1. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzutu popełnienia przypisanego jej czynu ewentualnie 2. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonej – na podstawie art. 300 k.k.- kary 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 i 1 i – warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonej G. A. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący rok;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z przyczyn omówionych powyżej Sąd odwoławczy za		

zasadny uznał wniosek obrońcy oskarżonej o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez jej uniewinnienie od zarzutu popełnienia przypisanego jej czynu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 27 kwietnia 2022r. w sprawie sygn. akt II K 332/21 zmieniono i uniewinniono G. A. popełnienia przypisanego jej w punkcie I części dyspozytywnej czynu z art. 300 § 2 k.k.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Działanie oskarżonej nie wyczerpało ustawowych znamion przestępstwa w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, co został przypisane oskarżonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku. Nie uniemożliwiła bowiem zaspokojenia roszczenia pokrzywdzonego wierzyciela, który mógł postępowanie egzekucyjne prowadzić z pozostałej części jej majątku – dwóch nieruchomości, które w tym okresie		

notabene nie były obciążone.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
SSO Agnieszka Połyniak		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 27 kwietnia 2022r. w sprawie sygn. akt II K 332/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana